

1.1 Õuesõppe juured ja kaasaegsed suunad

Õuekeskkond oma piiramatute võimalustega on parimaks paigaks õppija igakülgse arengu toetamisel. Staažikas pedagoog, keemia õpetaja, 17. aprillil 1930. aastal Saaremaal sündinud Väino Ratasseppe on kirja pannud järgmised read: “Loodus on rikas mitmesugustest vormidest, värvidest, helidest, lõhnadest. Kogu seda mitmekesisust tuleb efektiivselt kasutada laste sensoorseks ja vaimseks arendamiseks. Esmane loodusesse suhtumine kujuneb välja lapse emotsionaalses-meelelises sfääris. Lilleõite ilu, linnulaul, voolava vee vulin, lehtede sahin, tähtede sära – see kõik, kui laps sellele tähelepanu osutab ja teda seejuures toetatakse, on aluseks meeldivatele elamustele. On hea, kui lapse saab juhtida arusaamiseni, et mida enam ta tunneb loodust, oma koduümbrust ja selle taimi ning loomi, seda enam pakub loodus talle meeldivaid elamusi.”

Eesti ühiskond on ajalooliselt olnud ajalooliselt vägagi traditsionaalne. Ingrid Rüütel on kirjutanud: “Traditsioonilisi ühiskondi iseloomustab harmooniline suhe loodusesse. Loodusobjektide või –vaimudega suheldi, kuid seda ei tehtud maksimaalse kasusaamise ja looduse alistamise eesmärgil. Eesmärgiks oli tasakaalu säilitamine inimese ja looduse vahel. Looduselt võis võtta nii palju, kui eluks ja selle jätkamiseks hädavajalik oli, talle sama palju tagasi andes.” Eestlased on oma olemuselt loodusrahvas. Meie esivanemad olid maausku. Maausk on Eesti põlisrahva – maarahva – ainus oma loonausk. Maausku pole keegi kunagi loonud, vaid see on tekkinud ja muutunud sellel maal koos maarahvaga lugematute põlvkondade jooksul. Olles lahutamatu tervik meie maa, pärimuskultuuri ning maakeeltega, on ta midagi enam kui religioon. Maausk on järjepidev maailmatunnetus, pärimus ning elulaad. Nagu maakeel ja maarahvas on eripalgelised, koosnedes seto, võro, saare, viru jpt. maakeeltest ning -rahvastest, nii on eripalgeline ka maausk. Igas paikkonnas võime kohata mõnevõrra erinevaid tavasid ja kombeid. Näiteks lõunapool nimetatakse loona vägesid emadeks ja isadeks, põhjapool aga haldjateks. Lõunas ja läänes tähistatakse kevade saabumist mõni nädal enne kui põhjas. Kuid nii nagu erinevad maarahvad moodustavad ühe rahva, nii moodustavad erinevad maausudki ühe usu. Maausu eripalgelisuse juured peituvad Maavalla erinevates maastikes, ilmastikuoludes, keeltes ning kokkupuudetes teiste rahvastega.